

Πολιτική θύελλα προκάλεσε η δήλωση του τέως υπουργού Δικαιοσύνης Ν. Παρασκευόπουλου για την ανάγκη «πολιτικής ενσωμάτωσης» της Χρυσής Αυγής» (ΧΑ). Η κίνηση αυτή επηρεάστηκε απ' την τακτική «ξεπλύματος» της ΧΑ που επιχειρεί για συστημικούς και μικροκομματικούς λόγους, ο ΣΥΡΙΖΑ στη διάρκεια της διακυβέρνησής του. Το λογικότερο είναι ότι ο καθηγητής της Νομικής ενεργούσε σε συνεννόηση με την ηγετική ομάδα του Α. Τσίπρα, επιχειρώντας σ' έναν καταμερισμό εργασίας να προσδώσει δικαιική (συγ)κάλυψη στην πολιτική ενσωμάτωση της ΧΑ.

Ο άσχετος συμψηφισμός της δήλωσής του με την πρότασή του να αποποινικοποιηθεί το κάψιμο της σημαίας φαίνεται ότι εκφράζει τη συνήθη στον ΣΥΡΙΖΑ πρακτική κάλυψης μιας αντιδραστικής πρακτικής με μια «αριστερίζουσα» θέση.

Το κεφάλαιο στον ολοκληρωτικό καπιταλισμό στο απεγνωσμένο κυνήγι της πεσμένης κερδοφορίας του επιφυλάσσει ρόλο και θέση στο πολιτικό σύστημα για τη ΧΑ παρά το διακύβευμα αυτής της πολιτικής. Τη δυνατότητα δηλαδή η Ακροδεξιά να υιοθετεί στόχους που υπηρετούν τα ιδιαίτερα συμφέροντά του χωρίς να τα εναρμονίζει πάντοτε και στο βαθμό του επιθυμητού με τα γενικά συμφέροντα του συστήματος.

Γι' αυτό το σύστημα επιχειρεί με τη διαμεσολάβηση των συστημικών κομμάτων και των πανίσχυρων ιδεολογικών μηχανισμών να αμβλύνει, αλλά όχι και να αναιρέσει την επιθετικότητα της Ακροδεξιάς. Μ' αυτούς τους όρους η Ακροδεξιά αποδεικνύεται πολλαπλά χρήσιμη για το σύστημα. Δύναται αξιοποιώντας και την αδυναμία ηγεμονίας της ριζοσπαστικής Αριστεράς να ιδιοποιείται τις αντισυστημικές διαθέσεις των πολιτών με τρόπο ωφέλιμο, κατά βάση για το σύστημα. Επιχειρεί να δυσφημήσει και να τρομοκρατήσει τις αριστερές πολιτικές και κοινωνικές δυνάμεις. Ο φόβος για την ενδυνάμωση της Ακροδεξιάς όταν επισείεται απ' τη συστημική Αριστερά (βλ. Πολάκης) μπορεί να προσανατολίσει προοδευτικές αλλά φοβισμένες δυνάμεις προς την ακίνδυνη συστημική Αριστερά. Γενικά συμβάλλει απ' τη μεριά της να καλλιεργείται στην κοινωνία ο ιδεολογικός και πολιτικός συντηρητισμός σε διάφορες μορφές και εντάσεις.

Μια ακόμη συνέπεια είναι η δυνατότητα της δαμασμένης Ακροδεξιάς να συγκυβερνά με άλλες δεξιές δυνάμεις (Δανία, Νορβηγία, Φινλανδία) είτε και με αριστερές (Ανεξάρτητοι Έλληνες), αλλά να κερδίσει και την προεδρία της Δημοκρατίας (παρ' ολίγο στην Αυστρία). Ειδικότερα, όσον αφορά στη νεοφασιστική Ακροδεξιά, το σύστημα φαίνεται απίθανο να συμβιβαστεί με κυβερνήσεις του τύπου της δεκαετίας 1990 αν και σε ακραίες συνθήκες ούτε αυτή η δυνατότητα μπορεί ολοκληρωτικά να αποκλειστεί. Ωστόσο, και αυτή τη μορφή Ακροδεξιάς Ξεπικειρούν να την καταστήσουν συμβατή με τους γενικούς όρους του συστήματος. Αυτό συνέβη, για παράδειγμα, με τη Λεπέν που στην προσπάθειά της να εμφανίσει μια «μετριοπαθή» και «σοβαρή» Ακροδεξιά, έφτασε να διαγράψει τον αμετανόητα ακραίο πατέρα Λεπέν...

Αλλά και με τη Χρυσή αυγή αναλαμβάνονται ανάλογες προσπάθειες. Παλιότερα, η ΝΔ δημιούργησε διάυλους επικοινωνίας μέσω Μπαλτάκου με τη ΧΑ, επιχειρώντας να συντονιστεί κατά κάποιο τρόπο μ' αυτή την οργάνωση σ' έναν καταμερισμό ρόλων κατά των ριζοσπαστικών δυνάμεων. Αλλά και ο ΣΥΡΙΖΑ επιχειρεί με το δικό του τρόπο να ενσωματώσει και τη ΧΑ στον άξονα μιας «εθνικής πανσυστημικής» πολιτικής, αλλά και να αποφύγει να προσθέσει επικίνδυνες τριβές με τη ΧΑ στα βάρη της διακυβέρνησής του, εξασφαλίζοντας ένα ήπιο *modus vivendi* μαζί της.

Γενικότερα, όμως καταβάλλονται προσπάθειες από κύκλους του συστήματος και πιο διαλλακτικές μερίδες της ΧΑ να εξωραϊστεί η εικόνα (image) της. Αυτή την τακτική υπηρετούν οι δηλώσεις διασημοτήτων απ' το χώρο της τέχνης και του αθλητισμού, όπως ο Σφακιανάκης και ο Γιατζόγλου, αλλά και η προσπάθεια της ΧΑ να αποκαταστήσει επαφή με απόστρατους ανώτερους αξιωματικούς ώστε να πολιτευτούν με τη ΧΑ και με οργανώσεις εφέδρων, συνεργασίες που θα φιλοτεχνήσουν ένα πιο αποδεκτό στο ευρύτερο εθνικό κοινό πρόσωπο-προσωπείο της ΧΑ. Αν όμως οι συστημικοί κύκλοι που ενεργοποιούνται σ' αυτή την κατεύθυνση επιχειρήσουν να ενσωματώσουν τη ΧΑ στον «εθνικό» πολιτικό κορμό, απλώς εξευμενίζοντάς την με το να ανέχονται την ακραία πολιτική δράση της, γρήγορα και αναπόφευκτα θα θερίσουν θύελλες. Αυτή την πολιτική ακολούθησε η ΝΔ επί Σαμαρά αρκούμενη σε μυστική επικοινωνία με τη ΧΑ με ενδιάμεσο τον Μπαλτάκο και παραπέμποντας στις καλές τις δεκάδες φακέλων για την ασύδοτη εγκληματική δραστηριότητά της. Η ασυδοσία όμως της ΧΑ κορυφώθηκε με τη δολοφονία του Π. Φύσσα, που ο φόβος απειλητικών αγωνιστικών εκδηλώσεων την κατέστησε πυροκροτητή μιας αλλαγής άρδην της ΝΔ. Τότε έσπευσε έστω αργά να στείλει τις υποθέσεις της ΧΑ στη δικαιοσύνη, ώστε να παραπεμφθεί η ηγεσία της για εγκληματική δράση.

Το ίδιο συνέβη με την ιδιότυπη ερωτοτροπία (φλερτ) ή έστω αμοιβαία ανοχή ΣΥΡΙΖΑ και ΧΑ, που κορυφώθηκε με το προκλητικό και για τους συντηρητικούς δημοκρατικούς πολίτες «ξέπλυμα» της ΧΑ που συναγέλσθηκε ως «ισότιμη εθνική δύναμη» με τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ. Την ίδια τακτική πριν αλέκτορα φωνήσαι, υιοθέτησε και ο Ν. Παρασκευόπουλος, συνηγορώντας για την ενσωμάτωση της ΧΑ στον εθνικό πολιτικό κορμό.

Θορυβμένη η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ απ' την έκταση και την ένταση των αντιδράσεων, συνέστησε προφανώς στον Ν. Παρασκευόπουλο να «ανασκευάσει» τις δηλώσεις του, ενώ η ΑΥΓΗ και η Εφ. ΣΥΝ αγχωμένες έσπευσαν να υιοθετήσουν την άποψη του Ν. Παρασκευόπουλου ότι αναφερόταν στην ιδεολογική μετάλλαξη των οπαδών και μελών της ΧΑ και όχι στη δυνατότητα εκδημοκρατισμού της φασιστικής ιδεολογίας και της φασιστικής οργάνωσης.

Η δήλωση όμως Παρασκευόπουλου υπήρξε πλέον ή σαφής και ο ισχυρισμός του ότι οι δηλώσεις του παρερμηνεύτηκαν είναι εντελώς ανυπόστατος: «πρέπει να αποφασίσουμε τι θέλουμε: μια προσπάθεια ένταξης της ΧΑ στο κλίμα της δημοκρατίας ή τη διαρκή ρήξη» και ότι «πρέπει να προηγηθεί η ουσία μιας σύγκλισης». Είναι ολοφάνερο ότι δεν αναφέρεται στην ιδεολογική μεταστροφή μελών της ΧΑ, αλλά στην οργάνωση της ΧΑ, θεωρώντας αναγκαία την ένταξή της στο πολιτικό σύστημα, την αποφυγή της ρήξης και την προσπάθεια σύγκλισης μαζί της! Εξάλλου, η επίμαχη δήλωση Ν. Παρασκευόπουλου ήταν απλώς η θεωρητικοποίηση της εν τας πράγμασι «πολιτικής ένταξης» της ΧΑ, που κορυφώθηκε με τη συμμετοχή Συριζαίων βουλευτών μαζί με τους βουλευτές της ΧΑ στην επίσκεψη Π. Καμμένου στο Καστελόριζο και τη Ρω.

Το ότι επικεφαλής της αποστολής του ΣΥΡΙΖΑ ήταν ο υφυπουργός Άμυνας Δ. Βίτσας, που εντάσσεται στο στενό κύκλο συνεργατών του Α. Τσίπρα, δεν αφήνει αμφιβολία ότι έγινε με τη σύμφωνη γνώμη της ηγεσίας του ΣΥΡΙΖΑ, αφού σε τέτοια θέματα δεν μπορεί ν' αναλάβει πρωτοβουλία ένας υφυπουργός, αλλά ο πρωθυπουργός της χώρας. Εξάλλου, η παρουσία του Δ. Βίτσα και των βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ ποτέ δεν αποδοκιμάστηκε απ' την ηγεσία του.

Επιπλέον, αυτή η πολιτική πράξη δεν αποτελεί κεραυνό εν αιθρία, αλλά συνέχιση και κορύφωση της πολιτικής απενοχοποίησης («ξεπλύματος») και ιδιότυπης σύγκλισης που υιοθετεί ο ΣΥΡΙΖΑ έναντι της ΧΑ με τριπλό στόχο: την αποφυγή έντονων τριβών και τον περιορισμό του αντισυριζαϊκού μετώπου, την ένταξή της σ' ένα «εθνικό μέτωπο» που μεθοδεύει ο ΣΥΡΙΖΑ και την αξιοποίησή της για τον περιορισμό της εκλογικής επιρροής της ΝΔ. Αυτή η πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ στοιχειοθετείται απ' τις αλληπάλληλες αναβολές της δίκης της ΧΑ, την ανελλιπή μετάδοση των ομιλιών των βουλευτών της ΧΑ απ' την κρατική τηλεόραση, την ανοχή όχι μόνον της αστυνομίας, αλλά και των οργάνωσεων του ΣΥΡΙΖΑ στα δολοφονικά πογκρόμ των τραμπούκων της ΧΑ και στις πυρπολήσεις των παραπηγμάτων των μεταναστών.

Η τυχοδιωκτική πολιτική ενσωμάτωσης και σύγκλισης που υιοθετεί ο ΣΥΡΙΖΑ έναντι της ΧΑ και η κορύφωσή της με τα γεγονότα Καστελόριζου και ΡΩ και τη «θεωρητικοποίησή» της απ' τον Ν. Παρασκευόπουλο, άμεσα απέδωσε δηλητηριώδεις καρπούς: Οι υπόδικοι Χρυσανγίτες Λαγός, Παναγιώταρος, Μίχος, Μπαρμπαρούσης εισέβαλαν στα γραφεία της ΕΣΗΕΑ, κραδαίνοντας ελληνικές σημαίες, βρίζοντας και απειλώντας τους παρευρισκόμενους σε εκδήλωση για τις μη αναγνωρισμένες μειονότητες στην Ελλάδα. Αυτά είναι τα κατορθώματα του «αριστερού» ΣΥΡΙΖΑ. Ενώ η ΧΑ μετά τη δολοφονία του Π. Φύσσα και λόγω της διεξαγόμενης δίκης είχε αναστείλει την εγκληματική της δράση, τώρα ενθαρρυνόμενη απ' το «φλερτ» του ΣΥΡΙΖΑ επανέρχεται στον τραμπουκισμό, όπως αποδεικνύουν οι επιθέσεις κατά των μεταναστών στους καταυλισμούς των νησιών και η θρασύτατη εισβολή στα γραφεία της ΕΣΗΕΑ.

Ο ΣΥΡΙΖΑ πρέπει να απενοχοποιηθεί στα μάτια των οπαδών του, που όντως έχουν δώσει αγώνες ενάντια στο φασισμό και τον εθνικισμό. Ο ΣΥΡΙΖΑ μάλλον θα αποφύγει στο μέλλον ενέργειες τύπου Καστελόριζου, που προκαλούν τη μήνη και των οπαδών του αλλά δεν θα εγκαταλείψει τη στάση ανοχής απέναντι στη ΧΑ γιατί αυτή πριμοδοτεί τις μικροκομματικές βλέψεις του. Η αντιμετώπιση της ΧΑ απαιτεί αδιάλλακτη ιδεολογική και πολιτική πάλη εναντίον της. Το εγκληματικό DNA της ΧΑ δεν μπορεί ν' αλλάξει όπως ελπίζει ο ΣΥΡΙΖΑ και ο Ν. Παρασκευόπουλος. Ο ΣΥΡΙΖΑ δεν πρόκειται να συμμετάσχει σε μιαν αδιάλλακτη αντιφασιστική πάλη. Το έργο αυτό πρέπει να επωμιστούν οι αντικαπιταλιστικές, ριζοσπαστικές, δημοκρατικές δυνάμεις.

Πηγή: ΠΡΙΝ